

[Finansministeren.]

i Lovforslaget, kommer man op paa 14,3 Mill. Kr., og disse 14,3 Mill. Kr. svarer jo temmelig nøjagtigt til det, der er opgivet i Beretningen til Finansudvalget i December Maaned, hvor den samlede Indtægt af Benzinafgiften for 1934—35 er anslaaet til 14³/₄ Mill. Kr. Vi har senere ved Ændringsforslag foreslaaet det forhøjet fra 14¹/₄ til 15 Mill. Kr., saa der er altsaa ikke nogen Uoverensstemmelse dér. Det Beløb, der her er Tale om, er medregnet i den samlede finansielle Opgørelse, altsaa de 15 Mill. Kr., ikke de 11,5 Mill. Kr.

Paa samme Maade forholder det sig med Sukkerafgiften, der i Bemærkningerne til Lovforslaget er opgjort til 4,6 Mill. Kr. Da den nugældende Lov om Sukkerafgift først udløber til 1. Juli, vil man, enten dette Lovforslag vedtages eller ej, i 1934—35 faa 3,4 Mill. Kr. i Sukkerafgift, idet en Del af Afgiften for Januar Kvartal først indgaar i April Kvartal, og hele Afgiften for April Kvartal først vil indgaa efter 1. Juli 1934. Lægger man altsaa de 3,4 Mill. Kr., som den nugældende Lov vil indbringe, sammen med de 4,6, der er anført i Bemærkningerne til Forslaget, faar man de ca. 8 Mill. Kr., der er Tale om. Det vil altsaa sige, at man her har regnet med de samlede Beløb, der vil indkomme.

Nu siger det ærede Medlem, at vedtager man Ændringsforslag Nr. 2, vil det give en øget Indtægt. Det er der ingen, der kan sige noget om i Øjeblikket. Dette Ændringsforslag er fremsat af Hensyn til Muligheden af at kunne faa en forøget Eksport af Varer til Udlandet, men om der kommer noget ud deraf, kan ingen sige i Øjeblikket. Det er givet, at hvis man gaar til at øge Importen paa dette specielle Omraade, maa Valutaattester spares paa andre Omraader, saaledes at ingen i Øjeblikket kan sige noget om, hvor meget denne Bestemmelse vil bringe i Toldindtægt.

Men jeg gentager altsaa, at man har regnet med den samlede Indtægt paa Grundlag af Indtægten i 1933—34, og ved min Fremsettelse af dette Lovforslag fremførte jeg, at den forøgede Indtægt ved Told- og Forbrugsafgifter kunde anslaaes til 20,6 Mill. Kr. Hvis det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde have gjort sig den Ulejlighed at læse de Aktstykker, der er tilsendt Finansudvalget under 8. Marts i Aar, vilde han dér have set, at man anslaaer de øgede Told- og Forbrugsafgifter til at give 20,65 Mill. Kr. ud over, hvad der er opført i Finansloven, saaledes som den foreligger i Øjeblikket, og udregnet paa Grundlag af

Indtægterne i de første 11 Maanedes af Finansaaret 1933—34.

Der er altsaa ingen skjulte Reserver her, der er intet Beløb, som kan overføres til Kommunerne. Og jeg vil gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at skal der ske en Nedsættelse af visse Afgifter, eller ønsker man en Del af Benzinafgiften overført til Kommunerne, lader det sig kun gøre ved, at man fremskaffer anden Indtægt. Og saa spørger jeg igen: Hvorledes stiller Venstre sig dertil? Det nytter ikke, at man staar op her og fremsætter Kritik af Toldloven af 1932 og siger, at der ikke har været Tid til at stille Ændringsforslag. Jeg retter det direkte Spørgsmaal til den ærede Ordfører for Venstre: Mener den ærede Ordfører, at Toldloven af 1932 bør forsvinde helt og fuldt? Den giver vel ca. en Syvendedel af de samlede Indtægter, der her er Tale om, og skal denne Syvendedel gaa ud, hvorledes vil man saa fremskaffe Erstatning? Og er dette det eneste Punkt i Lovforslaget, Venstre ikke kan stemme for? Kan Venstre tiltræde den øvrige Del af Lovforslaget?

Jeg synes, det var rart at faa disse Spørgsmaal klaret. Det har mere end agitatorisk Betydning at drøfte det her i Dag, det har ogsaa Interesse at faa at vide, hvorledes Venstre, naar det ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, der indeholder et Indtægtsbeløb paa over 50 Mill. Kr., vil skaffe en tilsvarende Indtægt, en Indtægt, som maa til, hvis der skal skaffes Balance paa Finansloven.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var meget utilfreds med den Maade, hvorpaa Lovforslaget er blevet behandlet i Udvalget, og det ærede Medlem hidsede sig efterhaanden saa højt i Vejret, at han beskyldte mig for at have øvet Brutalitet over for ham og over for Udvalget — jeg ved ikke rigtig, om Brutaliteten ogsaa gik paa Grosserer-Societetets Deputation. Det ærede Medlem sagde, det var en alt for venlig Betegnelse, naar der i Betænkningen staar, at Grosserer-Societetets Deputation blev „modtaget“, idet det ærede Medlem mente, den var blevet uvenligt behandlet.

Jeg forstaar ikke, det ærede Medlem kan sige sligt. Jeg tror, Grosserer-Societetets Deputation fik den almindelige Rigsdagselskærdighed, da den mødte hos os forleden Aften. Naar jeg tænker tilbage paa den Tid, Venstre havde Flertallet og Regeringen, og der kom Arbejderdeputationer til Udvalgene, erindrer jeg, at de kom ud igen paa en ganske anden Maade,